

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и срещу подлежащ на оспорване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С обжалваното решение е отменено решение № ДИ-00-14/30.03.2016г. на кмета на Община Благоевград, с което е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. № ДИ-00-14/21.03.2016г. подадено от Фондация „Програма достъп до информация“ и преписката е върната на кмета на Община Благоевград за ново произнасяне.

Постановеното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно.

Съдът е установил вярно фактическите обстоятелства и правилно е приложил релевантните правни норми. Обсъдени са всички относими доказателства, като изводите на съда кореспондират с тях. Видно от мотивите на обжалвания съдебен акт съдът не е допуснал грешки при формиране на вътрешното си убеждение в насоките, които не са установени от закона, поради което решението не е необосновано.

По делото е установено, че на 21.03.2016г. Г. Жулева – законен представител на оспорващия - Фондация „Програма достъп до информация“ е подала до кмета на Община Благоевград, по електронен път, Заявление за достъп до информация вх. № ДИ-00-14, с което е поискала, на основание ЗДОИ, да ѝ бъде предоставено копие от акта, който урежда организацията и движението на документооборота в Община Благоевград. На основание чл. 26, ал. 1, т. 4 връв връзка с чл. 35, ал. 3 от ЗДОИ, е избран начин на получаване на исканата информация – по електронен път, на посочен в заявлението адрес на електронна поща. Кметът на Община Благоевград се е произнесъл по това заявление, с оспореното Решение № ДИ-00-14/30.03.2016г., с което е отказал достъп до поисканата информация. Мотивите за постановения отказ са: подаденото заявление не е подписано; заявлението е общо и не е конкретизирано кой точно акт се иска; поисканата информация е вътрешнослужебна за администрацията на органа; не се иска предоставяне на обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, а копие на документ, което не попада в приложното поле на ЗДОИ.

При тази фактическа обстановка съдът е приел, че оспореният изричен отказ за предоставяне на информация е издаден от компетентен административен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, както и в предписаната от закона форма, но е постановен в противоречие с приложимите материални разпоредби. Правилно съдът е приел за неверен изводът на административния орган, че заявлението за достъп до обществена информация следва задължително да е подписано от подателя, като се е позовал на разпоредбата на чл. 24, ал. 1 ЗДОИ, в действащата към датата на подаване на заявлението редакция. Неоснователно в касационната жалба се сочи, че неправилно съдът е приел, че основният мотив за непредоставяне на обществена информация е, че заявлението не е подписано. Видно от изложеното в решение № ДИ-00-14/30.03.2016г. изрично е посочено, че подаденото заявление, не е подписано, което е едно от основанията за постановения отказ. Съдът не е приел, че това е основният мотив на административния орган, а го е разгледал и обсъдил като част от основанията за постановения отказ, съобразявайки и влязлото в сила решение № 5306/24.04.2018г. по адм. дело № 11522/2016г. по описа на ВАС.

Неоснователно в касационната жалба се сочи, че необосновано от съда е прието, че неправилно административният орган е постановил отказ с мотива, че не е ясно кой точно акт /като наименование/ иска заявителя, както и че по реда на ЗДОИ не може да се иска копие на документ. Това също са част от доводите на административния орган и съдът ги е обсъдил при преценка законосъобразността на постановеното решение за отказ за предоставяне на обществена информация. Правилно съдът е приел, че заявлението по повод, на което е издадено процесното заявление съдържа всички

изискуеми от ЗДОИ изисквания за редовност, вкл. посочена е достатъчно ясно и описателно исканата информация и предпочитаната форма за предоставянето ѝ. Заявлението отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 ЗДОИ. Правилно за основателни са приети твърденията на жалбоподателя (ответник по касация), че при липса на публичност в Община Благоевград на актовете относно регулирането на документооборота, няма как да се изисква от външни на администрацията лица, какъвто безспорно е фондацията – заявител, да знае и посочи с точно наименование актът, който желае да ѝ се предостави. В случая заявлението ясно конкретизира достъп до каква информация се иска. Ако за органа е имало неяснота относно поисканата информация, същият е могъл на основание чл. 29, ал. 1 ЗДОИ да поиска от заявителя да уточни предмета на поисканата информация, но не и с този довод, преди да е дал възможност за уточнение, да откаже предоставянето на информацията. Със заявлението е поискана информация, която е обективирана в посочения документ, който е материалният носител на информацията, поради което правилно съдът е приел, за неправилна интерпретацията на административния орган, за това, че по реда на ЗДОИ не може да се иска достъп до документи.

Правилни са и изводите, че информацията, достъп до която се иска, е служебна по своя характер, тъй като е създадена във връзка с дейността на служителите на Община Благоевград и че не са налице предпоставките на чл. 13, ал. 1 ЗДОИ за ограничаване достъпа до информация, както и тези на чл. 7, ал. 1 ЗДОИ. Исканата информация се отнася до дейност на администрацията, за която заявителят ще си състави лично мнение.

Конкретни допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила не се сочат от касатора, поради което този му довод се явява бланкетен и предвид факта, че касационната инстанция не следи служебно за такива нарушения – чл. 218 АПК, не следва да се обсъжда.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По водене на делото пред настоящата инстанция ответната страна не е направила разноси, не е и поискала присъждането на такива, поради което не ѝ се следват такива, въпреки отхвърлянето на жалбата.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Върховният административен съд, пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1230/02.07.2018г. постановено по административно дело № 386/2018г. по описа на Административен съд - Благоевград.

Решението е окончателно.